

Vládní programy

Během druhé světové války byly v podstatě všechny výrobní kapacity Chrysleru vytíženy výrobou vojenských vozidel. Chrysler byl na osmém místě v objemu válečných zakázek v USA. Jedním z nejvýznamnějších příspěvků Chrysleru k válečnému úsilí, nebyl nicméně v oblasti výroby vozidel, ale v oblasti produkce radarů. Po válce Chrysler pokračoval ve speciálních projektech pro vládu - v oblasti řízených střel a kosmických raketových motorů

Radarové antény

Poté, co byla v roce 1941 založena "Radiation Laboratory" na MIT, aby se věnovala vývoji mokrovlnných radarů, vyústil jeden z prvních projektů ve výrobě SCR-584, všeobecně nejuznávanějšího radarového systému válečné éry. Tento systém měl parabolickou anténu o průměru dva metry, která byla upevněná na spirálovém rámu.

Pro dosažení finální podoby této antény a jejího vysoce komplexního pohonu se armádní laboratoř Signal Corps obrátila na centrální projekční kancelář Chrysleru. Tam byl materiál paraboly změněn z hliníku na ocel, což umožnilo výrobu antén na standardních automobilových lisech. Aby byla dodržena nízká hmotnost, bylo do čelní strany vyvrtáno 6000 rovnoměrně rozložených otvorů (nemělo to žádný vliv na vyzařovací diagram antény). Pohon byl kompletně přepracován, s využitím technologie odvozené z výzkumu Chrysleru v oblasti automobilových převodovek a diferenciálů. Tyto změny vedly k zvýšení výkonu, snížení hmotnosti a snadnější údržbě. Velká část výrobního závodu Dodge byl využita k výrobě 1500 kusů kompletů SCR-584, jakož i dodávkových vozidel používaných jako podvozek těchto systémů.

Řízené střely

V dubnu 1950 americká armáda zřídila Ordnance Guided Missile Center (OGMC) v Redstone

Arsenal, v blízkosti města Huntsville v Alabamě. Pro vytvoření OGMČ, bylo predisponováno cca 1000 civilních i vojenských pracovníků Fort Bliss v Texasu. Součástí týmu se stala i skupina německých vědců a inženýrů pod vedením Wernhera von Brauna, Tato skupina byla do Ameriky přemístěna v rámci projektu Paperclip. OGMČ sestrojilo první vojenskou balistickou raketu PGM-11 Redstone, která vznikla na bázi německé rakety V-2 ze sklonku II. světové války. Chrysler založil "raketovou" divizi, aby sloužila jako hlavní dodavatel Redstoneského centra, úpravou výroby v Huntsville a pro výrobu získal od US Navy velký závod ve Warrenu ve státě Michigan. Redstoneské centrum bylo v "aktivní službě" v letech 1958-1964, v té době byla také zkušebně vypuštěna první střela "živá jaderná zbraň" (1958) v jižním Pacifiku.

Intenzivní spoluprací "raketové divize" Chrysleru a von Braunova týmu se významně zvýšila výkonnost Redstoneského centra, což mělo za následek sestrojení PGM-19 Jupiter, balistické střely středního doletu. V květnu 1959 vynesla raketa Jupiter dvě malé opice do vesmíru v kuželovém modulu na špici Jupiteru; byl to první americký úspěšný let a návrat živých organismů do vesmíru. Odpovědnost za rozmístění raket Jupiter byla převedena z armády na letectvo; vyzbrojeny jadernými hlavicemi, byly poprvé nasazeny v Itálii a Turecku během raných šedesátých let.

Raketové motory

V červenci 1959 vybrala NASA Redstoneskou raketu jako základ pro raketový nosič Mercury-Redstone, který měl být použit pro suborbitální zkušební let kosmické lodi Mercury. Mezi listopadem 1960 a březnem 1961 byly provedeny tři pokusy bezpilotních startů MLRV, z nichž dva byly úspěšné. MLRV úspěšně vynesla na suborbitální dráhu šimpanze Hama a poté astronauty Alana Sheparda a Guse Grissoma v lednu, květnu a červenci 1961.

Tak jak byly americké plány kosmických pilotovaných letů stále ambicióznější, navrhl tým Wernhera von Brauna rodinu nosných raket Saturn. S provozem Chrysleru v Huntsville později změněným na Space Division, se Chrysler stal hlavním dodavatelem Marshallova Centra vesmírných letů pro první stupeň nosných raket Saturn I a Saturn IB. Motor pro první stupeň Saturnu I byl označen jako SI, posléze byl modernizován na S-IB, určený pro Saturn IB. Chrysler založil svůj návrh palivové nádrže na spojení svých nádrží z raket Redstone a Jupiter, použitím čtyř nádrží Redstone s palivem RP-1 a čtyř nádrží na kapalný kyslík (LOX) jakožto okysličovač, kolem centrální nádrže na kapalný kyslík z Jupiteru. Chrysler toto vyrobil pro program Apollo ve výrobním komplexu Michoud ve východním New Orleansu, jednom z největších výrobních závodů na světě.

Historie značky Chrysler V.

Napsal uživatel Administrator

Sobota, 29 Listopad 2014 22:53 - Aktualizováno Sobota, 29 Listopad 2014 22:57

Mezi říjnem 1961 a červencem 1965, NASA vypustil čtyři první stupně S-I s maketami horních stupňů při suborbitálních zkušebních letech. Následovalo šest orbitálních bezpilotních letů rakety Saturn. Posledních pět z těchto letů testovalo základnu kosmické lodi Apollo, a poslední tři také vynesly satelity pro detekci mikrometeoroidů Pegasus. Všechny lety byly úspěšné.

Mezi únorem 1966 a červencem 1975 NASA vypustila devět stupňů Saturn IB na dvou suborbitálních letech a sedm orbitálních letů (z nichž pět bylo pilotovaných); všechny lety byly úspěšné.

Zdroj: www.wikipedia.org